

POROZUMĚNÍ

Člověk s mentálním postižením je darem pro srdce a úkolem pro rozum.

číslo 44 prosinec - duben 2013

Denní centrum Mateřídouška, o.p.s.

UPOZORNĚNÍ - tento časopis nabízí pouze dobré zprávy a podporuje pozitivní náladu.

Konec dobrý, všechno dobré, ale...

Když píšete tyto řádky, vím, že vše dobře dopadlo a mohu tedy v duchu upozornění v záhlaví úvodní strany nabídnout důležitou pozitivní zprávu. Mateřídouška získala v rámci letošního dofinancování sociálních služeb chybějící finanční prostředky na celoroční provoz denního stacionáře. Sluší se poděkovat všem, kteří se o to zasloužili. Děkuji tedy rodičům, kteří v únoru sepsali petici a osobní dopisy paní ministryni, panu poslanci Rudolfu Chladovi, který ochotně a pohotově dojednal schůzku doslova na nejvyšší úrovni a děkuji, dnes již bývalé, ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmile Müllerové za březnovou návštěvu denního stacionáře i splněný slib, že ministerstvo dofinancuje provoz denního stacionáře. Chtělo by se s úlevou říci, konec dobrý, všechno dobré. Ale ono se ve skutečnosti podařilo pouze zmírnit negativní dopad špatně nastaveného systému financování sociálních služeb.

Nám, poskytovatelům je z nejrůznějších stran kladeno na srdce, abychom neustále zkvalitňovali a rozšiřovali nabízené služby, které by navíc respektovaly lidskou důstojnost klientů a cíleně podporovaly jejich začlenění do života běžné společnosti. S tím lze samozřejmě jen souhlasit, ale vypěstujte krásnou a voňavou květinu, která potěší duši člověka bez pravidelného a dostatečného zalévání. Jako to ve světě rostlin nejde bez vláhy, nejde to ve světě sociálních služeb bez peněz. Období sucha nemohou být dlouhá ani úmorná, navíc bez jasné naděje na budoucí dostatečnou závlivku. Doufám tedy, že naši poučení „zahradníci“ na příští rok připraví dostatečný finanční tok, který napojí sociální služby a ty pak rozkvetou do krásy a na světě bude zase o něco lépe. Doufám, že závěr je dostatečně pozitivní i když se vlastně jedná o zbožné přání, ba dokonce o sen. Ale mít pozitivní sny je důležité, neboť sny které nejsou, nelze naplňovat nebo se o jejich uskutečnění alespoň snažit a věrte, že už jen takové snové snažení může k lepšímu mnohé změnit. Přeji všem krásné a prosluněné léto plné úžasných a nádherných snů. *Pavel Bráborec*

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

Zuzka V.

Ve středu 5.prosince proběhla v Mateřídoušce mikulášská besídka. Tehdy, jako každý rok, nás překvapili svým příchodem tři bájně postavy, anděl, Mikuláš a čert s plným košem dobrot, ale i pytlkem na ty, kteří neposlouchali asistenty a

zlobili. Nejvíce se bál Robík, který byl zároveň postrašen čerty. Ostatní jim slíbili, že bez zlobení budou poctivě pracovat. Vystoupili jsme se zpěvem a tancem a básněmi, potom každý obdržel dobroty. Nakonec se ukázalo, že čerti byli Pepa a Honza, anděl Marta a Mikuláš Herbert. ●

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

Honza D. s podporou

První středu v prosinci se konala v Mateřídoušce čertovská besídka. Převlékali jsme se za Mikuláše a za čerty a pomáhali nám vychovatelé Mateřídoušky. Čerti byli dva, Pepa a Honza a Mikuláš byl Herbert, měli jsme i mikulášské balíčky a báli se nás. Měli jsme tepláky, vestu, kožich, paruky a rohy a taky černou barvu, aby nás nepoznali. Odetka se nás hodně bála a Emil, ten přišel pozdě, tak jsme mu dali na zadek a postrašili jsme ho. Zpívali nám písničky a Mikuláš rozdával balíčky a slíbili nám, že budou hodní a budou poslouchat vychovatelky. Kostýmy byly jenom půjčené od Moniky, byla hodná, že nám to půjčila, ale bylo nám v tom moc teplo. V maskách a v kostýmu jsme postrašili i vedoucí kuchyně, ale ta se nebála a zazpívala Mikuláši a čertům. ●

BESÍDKA V CHODOVĚ

Jaroslav K.

V pondělí 17. prosince jsme Monika, Marta, Helena, Tomáš a 14 klientů jeli od Sociálně terapeutických dílen Denního centra Mateřídouška v Sokolově autobusem Mercedesem Benz do Denního centra Mateřídouška do Chodova. Byli jsme i ve stacionáři, kde jsou lidé s těžším handicapem. Je jich tam 48. Jeli jsme od firmy Václav Vyskočil, který dost topil. Jsou tam předškolní děti, o které se starají jako o děti ve školce.

Školní děti, o které se starají jako o děti v družině. A dospělí tam mají celoživotní vzdělávání. Byli jsme na vánoční besídce Ptáčci v zimě. A potom jsme se šli podívat do Sociálně terapeutických dílen v Chodově. Líbila se mi dílna dřevokov i výrobky, které tam vyrábějí. Zpátky jsme jeli stejným malým autobusem jako tam, který nás odvezl až před Sociálně terapeutické dílny v ulici Karla Havlíčka Borovského v Sokolově. Návštěva v Chodově bude hezká. ●

MÍŠA STREJDOU

Před časem mi moje sestřička Simona prozradila velké tajemství. Moc jsem tomu nevěnoval pozornost, až do té doby co ji rostlo břicho. Netrpělivě jsem čekal a dočkal se. 8.3. 2013 v 9:27 jsem se stal strejdou malého Tadeáška. Je moc pěkný a mám ho moc rád. Už se těším až povyroste a bude se mnou a s mamkou chodit na hokej. ●

JAK JSEM VYSTUPOVALA NA VÁNOČNÍ BESÍDCE

za Petru R. napsala Barbora K.

Jako každý rok, tak i letos v prosinci, týden před Vánocemi, jsme měli u nás v Mateřídoušce vánoční besídku. S tetou Bárou jsme proto začaly nacvičovat básničku již od konce října, abych se vše stihla hezky naučit. Moje básnička se jmenovala "Vánoce". Naučila jsem se ukazovat nové znaky, jako např. slovo Vánoce, nebo boty a plno jiných znaků jsem si připomněla a zopakovala. A když jsme měli ve středu vystupovat pro naše maminky, tak jsem měla trochu trému, aby se mi všechny znaky povedly správně ukázat. Teta Bára recitovala báseň a já jsem ji přednášela pomocí znakové řeči. Básnička se všem divákům moc líbila a sklídila velký potlesk. Moje maminka za mnou potom přišla a pochválila mě, že jsem se vše tak dobře naučila. Už nyní se těším na další besídku, která bude věnována našim maminkám. ●

BESÍDKY

Viktor M.

Na vánoce jsme měli tři besídky o ptáčcích a zimě. Hned v pondělí 17. prosince přijeli z dílen v Sokolově. Přišli naši školáci a děti z mateřské školy. V úterý 18. prosince jsme zpívali pro hosty z úřadu, pro pana

starostu a místostarostu a chodovské seniory. Ve středu 19. prosince přišli rodiče. Byla nás plná tělocvična. Měli jsme také prodejní akci našich dílen. Pro rodiče jsme měli dárky a pohoštění. Vše jsme natáčeli na DVD – p. Brábovec. Budeme mít také fotografie. Bylo to pěkné. ●

VÁNOČNÍ NÁKUPY

Pavel S. s pomocí

V pátek 30.října jsme se vydali na vánoční nákupy do Chodova. Doma jsem si vzal dostatek peněz a mamka mi poradila co mám komu koupit. Kupoval jsem dárek sestře Klárce, bráchovi Honzovi, tátovi a mamce. Všem jsem koupil sprchové gely, ale každému jsem vybral jinou vůni. Paní prodavačka mi ochotně dárky zabalila. Byl jsem moc rád, že

svým blízkým mohu udělat pod vánočním stromečkem radost. ●

VÁNOCE

Lucka G. s pomocí

Vánoce jsme trávili celá rodina pohromadě. Na štedrovečerní večeři byl bramborový salát, smažený kapr a řízek. Pod stromečkem jsem měla 3 hry na Xbox, karaoke a kosmetiku. Mamka dostala kosmetiku, taťka kosmetiku a oblečení. O Vánocích jsme se hodně dívali na pohádky. Na Silvestra jsme měli návštěvu, byli u nás Sýkorovi. Jedli jsme, pili a pouštěli rachejtle. Volno rychle uteklo. ●

VÁNOCE

Klára D.

Na Štědrý den nás bylo o jednoho človíčka víc, přibyla nám babička z Kynšperka. Ráno jsme zdobili stromeček a obírali rybí hlavy na polévku, dodělával se bramborový salát a smažil se kapr. Pak jsme jenom čekali na večer, cukroví se dalo na stůl a cpali jsme se a cpali. Dárků jsme dostali hodně, vše co jsme si přáli. Stromeček ještě máme, ještě nám neopadává, škoda jen, že není sníh. ●

PRVNÍ SAMOSTATNÉ VÁNOCE MIMO DOZP

Božena P.

Na Vánoce vzpomínám ráda. Koukala jsem na pohádky. Nejvíce se mi líbí Princ Bajaja. Na Štědrý den jsme byly u Jiřinky. Každá jsme připravila něco dobrého k snědku. Já loupala brambory na salát a s holkama jsme potom udělaly salát. Potom jsme si rozdaly dárečky. A po večeři jsme si daly pivo na dobré trávení. Bylo to fajn. Už se těším na příští rok. ●

MÉ PROSINCOVÉ ZÁŽITKY

Klárka W. s maminkou

Už tady máme nový rok, ale chci se podělit o zážitky, které jsme s mamkou zažily v prosinci. V našem městě Sokolov nebyla o překvapení a zážitky nouze. Na začátku měsíce jsme šly v Mikulášském průvodu. Bylo tam i pojízdné peklo a samí čertí. Mně se ale nejvíce líbilo, jak dětem blikaly růžky a barevná světýlka lampiónů. Po celou dobu nám krásně sněžilo a hrála veselá hudba. Na konci byl ohňostroj. Za pár dní jsme byly tradičně na Zpívání pod vánočním stromkem, poslouchaly jsme koledy a daly jsme si teplou polévku a vánočku. Já i maminka jsme si zazvonily za zvoniče štěstí. Taky jsem se fotila u velkého Betlému. Ve stáncích s vánoční

tématikou koupila maminka dárečky. Každý den jsem snědla z adventního kalendáře malou čokoládu a čekala jsem na Ježíška. Čekání jsem si zpestřila návštěvou divadla, dávali pohádku O loupežnících a Čert a Káča. Pomáhala jsem mamince zdobit cukroví. Na Vánoce s námi byla i moje velká sestra. A pak jsme se dočkaly a byl tady Štědrý den. Maminka vařila a my se sestrou zdobily stromeček a koukaly na pohádky. Večer po slavnostní a dobré večeři zazvonil zvoneček a pod stromečkem byla spousta dárků. Dostala jsem puzzle, zvukové knížky, oblečení, CD s písničkami. Bylo nám moc hezky a maminka? Ta říkala, že ten nejhezčí dárek je, když má u sebe svoje holky, tedy mě a sestru. ●

VÁNOCE

Eva Ď. s pomocí

O Vánocích jsem se koukala na pohádky. Nejraději mám Popelku a Nesmrtelnou tetu, koukali jsme se i na Mrazíka. Od Ježíška jsem dostala DVD, svetr s kočičkou, laky na nehty, dvě trička a ještě spoustu dobrot. Byla u mě na návštěvě moje sestra Lenka, která bydlí v Anglii. Ještě byl u mě na návštěvě strejda Jirka a přinesl mi oblečení. Největší radost jsem měla z plyšové opice. S Vandou jsme byli na výletě v Soosu u Františkových Lázní. Sopky teď bublají hodně. Ještě jsme navštívili ranč, který se jmenuje Amerika a měli tam černého koníčka. Byl za ohradou, tak jsem si ho jen pohladila. Měli tam

ještě sovy a raněné káně a taky daňka. Na oba výlety jsme jeli autem, vezl nás Vandy tatínek. Těším se na další Vánoce. ☺

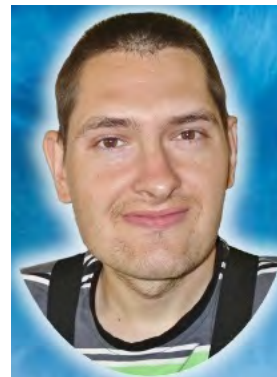

JAK JSEM PROŽILA VÁNOČNÍ SVÁTKY

Aneta K.

S maminkou se nejraději díváme na AZ KVÍZ a na Prostřeno! Je to skvělá zábava na odreagování. Na Vánoce jsem asi 3krát shlédla Princeznu se zlatou hvězdou na čele, paráda. Mám moc ráda Princeznu se zlatou hvězdou na čele, maminka má radši Prostřeno! To je její. Vadí mi na Prostřeno, že většinou jim tam pořád něco vadí, tu je málo osolená polévka, tu málo dopečené maso. Přitom kdyby to bylo na mě, nepípla bych ani slůvko. To se přece nestává tak často, aby vás někdo pozval k tak bohatě prostřenému stolu. No ne?! Vánoce jsme oslavovali vlastně o mnoho dřív, tady

v Mateřídoušce, na Mikuláše jsme tady dostali čokoládu, perník, lízátko, tatrunku a bonbony. Zpívali jsme písničky čertům, aby nás neodnesli do pekla. S maminkou máme pod stromečkem asi nové bydliště a budeme se stěhovat. Na Vánoce se do našeho starého bytu nastěhovala moje sestra Zuzana. Má čtyři děti a přítele. ☺

MOJE VÁNOCE

Tomáš G. s pomocí

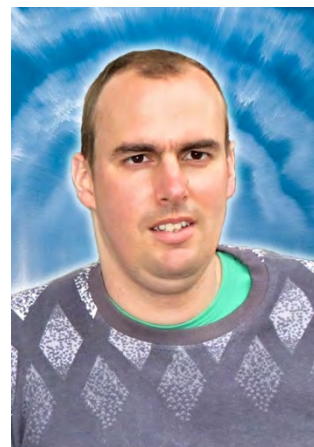
O Vánocích jsem byl doma. Na Štědrý večer jsem měl filé a bramborový salát. Díval jsem se pohádky a na filmy. Líbí se mi Fantomas. Letos byly naše první Vánoce bez tatínka. Pod stromečkem jsem měl různá DVD, nový kufřík na DVD, 2 trička, kosmetiku a nějaké dobrotky. Celé svátky jsem nechodil ven, protože jsem odpočíval. Na Silvestra jsem se hlavně díval na televizi a poslouchal jsem hudbu. Večer jsem měl dětské šampaňo a maminka

víno. V Chodově byl pěkný ohňostroj. Volno rychle uteklo. Těšil jsem se do klubu. ☺

VÁNOČNÍ PRÁZDNINY

Viktor M.

Na Štědrý den jsme byli doma. Vařili jsme bramborovou kaši a smažili řízek. Na druhý svátek vánoční jsme byli u sestry, Deníska, Danečka a švagra Danka. Měli jsme řízek a bramborový salát. O svátcích jsme také byli u tety Milušky a strejdy Zdenka a měli jsme knedlo, vepřo a zelo. Od sestry jsem k Vánocům dostal CD Ksindl X, Jakuba Smolíka a jiné české hity. Dál jsem dostal trička, spreje, prádlo a ponožky. Byli jsme ještě na návštěvě u tety Marušky, která pracovala ve stacionáři. Vánoční prázdniny byly hezké, ale i smutné, neboť to byly první Vánoce bez maminky. ☺

VÁNOCE

Jiří H. s pomocí

Měli jsme vánoční prázdniny. Na Štědrý večer maminka udělala bramborový salát, řízky z kapra akuřecí řízky. Pod stromečkem jsem měl model motorky Harley - Davidson, film na DVD „Vynález zkázy“ a CD „Zlatovláska“, peněženku, zimní boty, oblečení a kosmetiku. Mezi svátky přijela sestra a dostal jsem kosmetiku a kalendář na rok 2013. Silvestr byl pěkný, měli jsme chlebičky a pohoštění. Dívali jsme se na filmy a pohádky. ☺

VÁNOČNÍ SVÁTKY

Miluška H. s pomocí

Byli jsme s maminkou a tatínkem u sestry Dáši v Praze. Jedli jsme cukroví, měli jsme kapra a salát. To mi moc chutnalo. Pod stromečkem jsem měla obrázek kočky spoustu dalších dáreků. Tatínek dostal oblečení. Maminka dostala košili. Měli jsme umělý stromeček, který nazdobil tatínek. Koukala jsem se s maminkou na pohádky, kde byly princezny. Vánoce byly pěkné. Těším se už na další. ☺

VÁNOČNÍ SVÁTKY

Zuzka V.

O Vánocích, ačkoliv mám ráda bílo, letos snít nebyl. Byla jsem v tu dobu nemocná a v té době proběhla zrovna v Mateřídoušce besídka. Zpívaly se koledy, jedlo se cukroví a já místo toho musela ležet doma v posteli, potila se a pila čaj. Rozdávaly se dárečky, které vyrobili klienti zdejších dílen i já obdržela doma hezký dárkový balíček s výrobky. Doma jsem i uklidila, zabalila mezitím dárky pro Pavla a jeho maminku. Obdržela jsem také pěkné dárky od nich. Ale až na Nový rok, protože byli

také nemocní. Jsem ráda, že jsme všichni zase zdraví a mohu zase pracovat v Mateřídoušce a scházet se zase s lidmi, které mám ráda. 21. ledna jsem pozvaná do rodiny mojí tety a uvidím i babičku. Všichni mi také popřáli zdraví a štěstí i Pavlovo rodině. A v Mateřídoušce také. ☺

SOLNÁ JESKYNĚ

Marian T. s pomocí

V pondělí 28.ledna jsme jeli autobusem do Nejdku. Ještě jsme se zastavili i na dílně. Jeli jsme do solné jeskyně, to mám moc rád. Ležíme na lehátkách, posloucháme tichou hudbu. Já často i spím, je to pohodlička. Také nám teta říká, že máme hodně dýchat. Potom jsme si dali kávu a horkou čokoládu. Na oběd jsme jeli zase do stacionáře a do dílen. Měl jsem se krásně. ☺

CHTĚLA BYCH POMÁHAT DĚTEM

Jiřina P.

Jmenuji se Jiřina. Je mi 25 let. Mám mladší sestru Jarmilku a brácha Kájku. Ráda tancuji a maluji. Zbožňuji se koukat na televizi, hlavně na zamilované seriály. Mám moc ráda koně. V životě bych chtěla pomáhat dětem v kojeneckém ústavu. Je to můj velký sen. V dílnách se mi líbí. Chodím sem moc rada. Nejraději pletu náramky přátelství z bavlnek. Jeden už mám hotový a povedl se mi. Určitě si ještě nějaký upletu. ☺

CHYSTÁM SE NA POHÁR V PLAVÁNÍ

Michal Š. s pomocí

Ježdím plavat do Alžbětíných lázní v Karlových Varech. Zrovna se chystám na pohár. Budeme plavat znak 50 metrů. Tenhle styl mi jde, takže se nebojím, že bych nevyhrál. Dřív už jsem vyhrál stříbrnou medaili za druhé místo v tom samém stylu, ale zlepšil jsem se, takže zlato mám v kapse. :D Pak to oslavíme. ☺

JÁ CHODÍM RÁD NA VAŘENÍ A POČÍTAČE

Jiří H. s pomocí

Vařím rád s panem Zdeňkem. Učí mě vařit a různé kuchyňské figle. Děláme polévky, pečeme, smažíme, válíme, krájíme. Doma nevařím, takže si to rád v dílnách užívám. Také rád navštěvuji ještě počítačovou pracovnu, kde píšu články o svých zážitcích. Pan Bráborec mě učil hrát pexeso a skládat slova. Navštěvuji také kreativní dílnu slečny Ivety, kde jsem připravoval kytky z papíru na závěs a navlékám korálky. Jsem velmi spokojen. ☺

FARNÍ PLES*Jan D. a Jitka F. s podporou*

8. 2. 2013 se konal Farní ples v Hornickém domě v Sokolově. Jsem se vykoupal a oholil, udělal jsem si vlasy, oblékl jsem se do tanečního obleku. Na místě jsme se přezuli do tanečních bot, koukali jsme na taneční dvojice a byla tam i Vanda s pejskem, který tančil. Potkal jsem holky z Dolmenu. Jitka si dala vínko a tančila s holkama. Moc jí to slušelo a byla hezky nalíčená. Také jsem ji vyzval k tanci a protančili jsme celý parket. Dokonce tančila bez hůlek. Byla ráda, že jsem pro ni šel tancovat. Také jsem si zatancoval s vychovatelkami, Inkou a Martinou, které tam také byly z dílen z Mateřídoušky. Byla tam tombola a vyhrál jsem záclony, krémy a kapesníky. Měl jsem z toho radost. Jitka si dala tři chlebičky. Moc se mi tam líbilo a příště půjdu zase. ●

FARNÍ PLES*Eva Ď. s pomocí*

V pátek 8.2.2013 se konal Farní ples v Sokolově a já jsem se ho zúčastnila. Asistentky mě doma nalíčily, učesaly a pomohly mi s výběrem oblečení. Moc mi to slušelo a tak jsme mohly vyrazit. Na plese jsem tancovala a pila jsem kolu. Domů jsme odjížděly až po půlnoci. Moc se mi tam líbilo. Příště půjdu na ples zase. ●

KARNEVAL*Lucka G. s podporou*

Ve středu 27. února jsme měli ve stacionáři karneval. Já jsem byla roztleskávačka. Ráno jsem přijela do

dílen a společně jsme šli na karneval. Měli jsme zajímavé soutěže a hry. Moc mě to bavilo. Také jsme měli pohoštění. Budou krásné fotky. Karneval byl super. ●

KARNEVAL*Jiří H. s pomocí*

Ve středu 27. února jsme měli karneval ve stacionáři. Ráno jsme se všichni sešli a namaskovali se. Potom jsme se fotili. Celý karneval se jmenoval „Cesta pohádkovým lesem“. Provázel nás Rumcajs, Manka a Cipísek. Měli jsme hodně soutěží. Já jsem byl bigbíták s kytarou. Všichni měli hezké masky. Karneval se nám povedl. ●

JELI JSME DO JESKYNĚ*Viktor M.*

Jeli jsme mikrobusem do solné jeskyně do Nejdku. Když jsme dorazili, museli jsme si na boty dát návleky, které byly malé a já měl co dělat, abych do nich boty nasoukal. Uvnitř v jeskyni se mi moc líbilo i hrála tam příjemně potichu pomalá hudba, tak akorát na usnutí. Já ale neusnul, protože jsem breptal a hrál si se solným pískem. Byla tam tma, ale svítilo pár velkých solných kamenů. Odpočívat jsme mohli na lehátkách, které se dají polohovat. Když jsme skončili relaxaci, dali jsme si svačinku a nechali jsme si udělat kávičku. Potom jsme se vraceli zpět do dílen na oběd. Cestou jsem se chvíli kochal přírodou, ale spíš jsem neustále povídal, vykládal a breptal. Výlet byl fajn a těším se, až si ho zopakujeme. ●

PRVNÍ JARNÍ PROCHÁZKA

za Pavlu N. napsala Barbora K.

V pátek 5. dubna jsem společně s tetou Bárou vyšla na svoji první jarní procházku (v rámci stacionáře). Těšila jsem se už od začátku týdne a každý den jsem to tetě Báře připomínala, aby na to náhodou nezapomněla. A konečně, byl pátek a my jsme šly ven. Venku to sice příliš jarně nevypadalo, sluníčko bylo schované za mraky a moc se mu nechtělo na nás vykouknout. Ale nám to nevadilo. Přece se říká, že na procházku se má chodit za každého počasí, teda pokud zrovna nepadají trakaře. A kam jsme šly? Samozřejmě, že jsme šly ven pěšky. Nejdříve jsme prošly ulicí Palackého. Cestou jsme si s tetou Bárou

povídaly o mojí oblíbené panence Barče a o Růžence, která na mě čeká vždy v mojí skřínce. Potom jsme šly kolem školky. Líbilo se mi, jak si děti hrají na hřišti, tak jsem je chvíli pozorovala a taky jsem je slušně pozdravila. A protože si tento týden povídáme o jaru, tak jsem také sledovala, jestli už kvetou nějaké stromy, nebo květiny a jestli už se zazelenala tráva. Příště, až půjdu opět ven s tetou Bárou, tak už bude určitě svítit sluníčko. Už teď se moc těším, protože procházky mám ráda. ☺

VČELKY

Lenka L. s pomocí

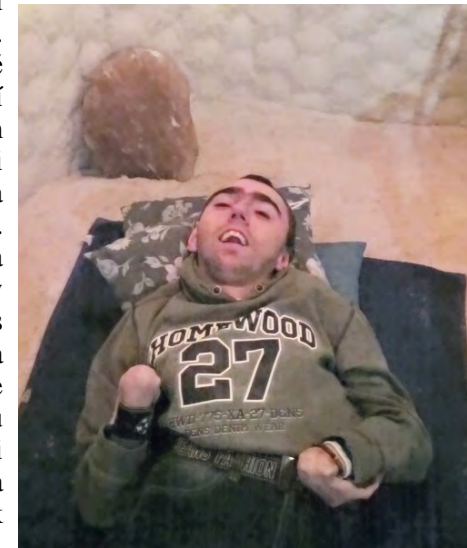
Na zahradě máme úl s včelkami. Včely nám dělají med. Na jaře jsem byla s maminkou a Láďou včelky pozorovat, jak se prolétávají. Měla jsem žlutou bundu a včelky si myslely, že jsem kytička, a tak mě zkoumaly. Nebála jsem se. Žádná mne neštípla. Dobře ale vím, že sama k úlu nesmím. Láďa si nedávno nechal rukavice a včelky ho poštipaly. Naštěstí nemá alergii. Náš med mi chutná a baví mě včelky pozorovat. ☺

SOLNÁ JESKYNĚ

Jana Š. s Pavlína B.

Ve čtvrtek 14. 2. jsem i s ostatními kamarády jel poprvé do solné jeskyně v Nejdku. Chtěl jsem tam jet již dříve, ale vždy mi do toho vstoupila nějaká neočekávaná okolnost, která mi v tom zabránila. Hrozně moc jsem se těšil a tím víc, když jsem se dozvěděl, že jede i můj nejlepší kamarád Liborek. Do solné jeskyně jsem nejel jako ostatní autobusem, ale s taťkou naším autem. K jeskyni jsem dorazil dříve a společně s taťkou jsme čekali v autě než dorazí autobus s ostatní. V jeskyni jsem nejprve zkusil sedět v lehátku. To mi ale nevyhovovalo, a tak mne uložili na deku do solného písku. To už bylo ono. Přes deku jsem cítil solný písek a krásně se mi leželo. Po relaxaci v jeskyni jsem si v malé kavárničce s ostatními dal horkou čokoládu. Byla moc dobrá. Všichni v autobuse odjízďeli o něco dříve, ale my s taťkou jsme je dohonili a dokonce předjeli. Při předjíždění taťka hodně troubil a ostatní nám z autobusu mávali. Pak jsme se sešli ve stacionáři u oběda. Výlet do jeskyně byl pro mne velkým zážitkem, už se těším až pojedu příště. ☺

VÝLET DO SOLNÉ JESKYNĚ

Kateřina P.

Když jsme jeli do solné jeskyně, musela jsem vstávat brzy, aby mi ze stacionáře neujeli. Dojízďím z Karlových Varů a tak jsem měla strach, jak stihnu autobus. Byla jsem ráda, že jsem přijela v čas, neboť to byl fajn výlet. V solné jeskyni jsme se uložili na lehátka. Hrál tam příjemná hudba a skoro zhaslo světlo. Otočila jsem se na bok a v tu ránu, jsem byla tuhá. Toho využily tety a hned mě vyfotily. Odpočinek byl skvělý. Po odpočívání jsme si dali výbornou kávičku a vrátili se do stacionáře. kde na nás čekal oběd. ☺

VZPOMÍNKA NA VELIKONOCE

Anna M. s pomocí

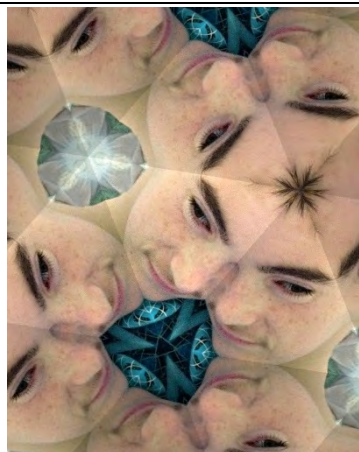
Jmenuji se Anička a je mi 59 let. Ráda vzpomínám na Velikonoce u nás doma, ale i v domově důchodců v Tachově a v DOZP v Mnichově. Těšila jsem se až budeme zdobit vajíčka. Velikonoce mám moc ráda, protože to jsou svátky jara. Nyní jsem v chráněném bydlení Dolmen a bydlím s Jitkou a chodím do dílen do Mateřídoušky. O víkendu budeme barvit vajíčka a ozdobíme si byt větvičkami břízy a kočiček. Tento článek jsem na počítači psala vůbec poprvé. ●

VZPOMÍNKA NA VELIKONOCE

Jaroslav K.

Mamka pekla vánočky a mazance a pomáhala nám barvit vajíčka v potravinářské barvě. Potom se tam lepily samolepky a obtisky. A ve slupkách od cibule s různými travinami zabalenými s vajíčkem ve starých silonkách. Nakonec se natřely olejem, aby se pěkně leskla. Já s bratrem jsme většinou spali s pomlázkami v postelích. Mamka se těšila až jí vyšupem, protože zůstane mladá. Sestru jsme museli tahat z postele. Já jsem chodil koledovat sám k babičce a ke známým z mamky práce a bratr chodil většinou s kamarády za kamarádkami. ●

NETRADIČNÍ FOTOGRAFOVÁNÍ

Za Ondru B. napsala Lenka D.

Všichni už určitě víte, že ve stacionáři máme nějakou dobu dva parádní pomocníky k učení a zábavě. Jsou to takové přenosné počítače, kterým se říká tablety. Společně s tetou už jsem zkoušel různé hry, ale nejvíce mě zaujal program, kde se dají dělat legrační fotky. Člověk na fotografii je třeba dvakrát vedle sebe, tomu se říká zrcadlo. Nebo má hodně velké oči a malou pusku. Teta mě také vyfotila a já jsem se pak tomu, co jsem viděl, moc smál. Už se těším, co nového na tabletu objevíme příště. ●

NÁVŠTĚVA KINA

Eva Ď. s pomocí

Byli jsme se sokolovskou dílnou v kině. Moc se mi tam líbilo. Film se jmenoval Babovřesky. Ve filmu byli samí důchodci a drbali okolí. Byla tam strašidla, která byla schovaná ve vile. Líbilo se mi, když starosta sestřelil faráře místo holuba, do kterého se netrefil. Měli jsme nejlepší místa z celého kina, protože jsme seděli hned v první řadě. Měli jsme krásný výhled. Film mě bavil, ale byl moc dlouhý. Cestou nazpátek jsme šli pěšky, udělali jsme si procházku. Těším se na další návštěvu kina. ●

JAK JSME BYLI V KINĚ

Růženka R. a Miluška H. s podporou

V úterý jsme šli do kina, bylo nás patnáct a vychovatelé nás doprovázeli. Velice se nám to líbilo. Bylo tam hodně lidí. Byl to hezký film. Všem se to líbilo. Když jsme šli do kina, byla tam fronta a spousta lidí. Nebylo tam už žádné místo k sezení. Pak jsme si sedli a dívali se na film. Když film skončil, tak jsme šli do Mateřídoušky. Přišli jsme v půl druhý. Šli jsme pěšky, tam a zpátky. Venku svítilo sluníčko a bylo nám hej. Když jsme šli, tak štěkali psi za plotem. Pak jsme šli na oběd. Ve filmu jsme viděli báby, jak drbou. Byli tam i dědkové. Dědkové tam strašili a kdo šel do domu tak se lekl. Ke konci filmu se tam vzali novomanželé. Hrála tam i muzika. Bylo tam veselo. Byl to pěkný zážitek a skvělý film. Byl to legrační film. Máme vzpomínky. Každý se smál. Přáli bychom si ještě jít do kina. Platili jsme šedesát korun. Byla to dobrá zábava. A ten film se jmenoval Babovřesky. ●

KONEČNĚ BUDE JARO

Pavel P.

Jsem rád, že už bude teplo, kvůli zimě jsem se totiž častokrát nedostal do dílen. Taky rád uvidím pampelišky a konečně budu chodit na procházky. Rád jsem chodil procházkou na návštěvu k babičce, ale ta se přestěhovala do Stříbra. Teď si musím najít jiné místo, kam budu chodit. Za babičkou se ale podívám. Maminka říkala, že tam pojedeme v létě na prázdniny. ☺

PÍŠEME V AUTĚ S VÍTKEM

Vítek K. s rodiči

Ve stacionáři jsem si moc výletů neužil. Byl jsem pořád nějaký nastydlý. Tak už se těším na školandu. Teď jsem dlouho ve staciku nebyl a básničku cvičíme doma. Snad to nepopletu, říkám ji s Vítkem Slepíčkou. Je o žížalách.

Na plavání jsme měli závody, hodně jsem se snažil. V jednom závodě jsem narazil hlavou do stěny bazénu a bylo po všem. Nakonec jsem ale doplaval a mamka s tatínkem mě pochválili. ☺

MATYÁŠEK

za Matyáše D. napsala Liba R.

Ahoj. Jmenuji se Matyáš, ale říkají mi i Matýsku. Je mi 6 let a do stacionáře chodím přes půl roku. Moc se mi tu líbí. Jsem velmi společenský a teta říká, že to s lidmi umím. Mám totiž neodolatelný úsměv a stále dobrou náladu. Každé ráno se nadšeně přivítám a pak si jdu hrát a pracovat s ostatními dětmi. Učíme se, malujeme, zpíváme a cvičíme. Také se masírujeme a koupeme. Někdy jdeme ven. Jednou jsem byl s tetou i v divadle. Moc se mi také líbil karneval. Byl jsem pirát a měl jsem velký světélkující meč. Ve stacionáři je to fajn! ☺

ONDRŮV PRVNÍ VÝLET S MATEŘIDOUŠKOU

Ondra N. s mamkou

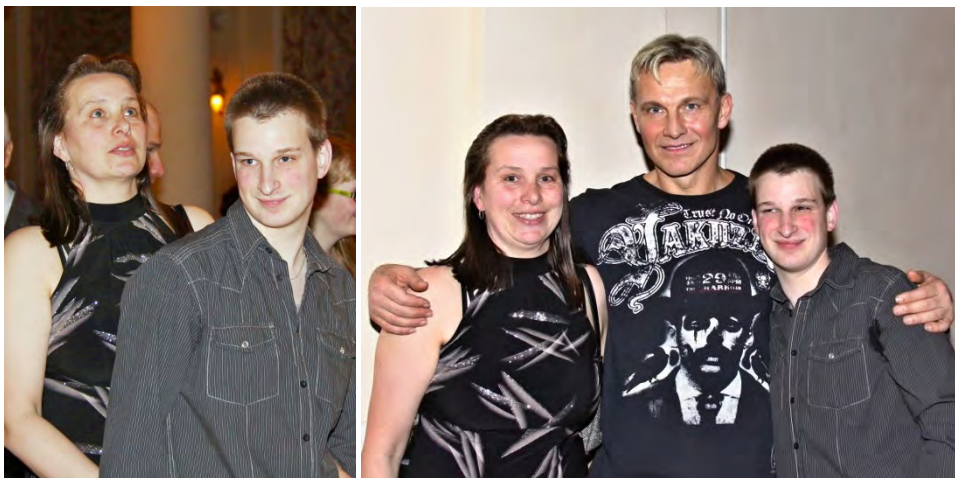
V pondělí 18. března jsem byl poprvé na výletě se „stacíkem“. Protože jsem autista a nemám moc rád nové věci, nejel jsem s ostatními autobusem, ale jeli jsme s maminkou, starší sestrou Bárou a moji malou neteří Bebinkou za nimi naším autem. I když mi maminka říkala, že jedeme do divadla na pohádku a potom půjdeme na hrad, byl jsem trochu nervózní, protože jsem nevěděl přesně co se bude dít. Z rozčilení se mi chtělo čůrat, museli jsme zastavit a tak nám autobus s kamarády ujel. Ale v Chebu před divadlem jsme je našli a všichni jsme šli na pohádku. Ta se mi moc líbila, byla o námořnících, a když lodní kuchařka Marmeládka vytáhla velký pytel s rybami, už jsem z nich nespustil oči. Když pohádka skončila a odcházeli jsme, rychle jsem vyběhl na jeviště a ten pytel plný ryb jsem si vzal. Ale musel jsem ho vrátit a to se mi nelíbilo. Já si totiž myslím, že všechny figurky ryb, koní, ovcí, koz, prasat a kraviček na světě jsou moje. Rodiče, ségra, brácha i babička mě přesvědčují, že to tak není, ale já jim moc nevěřím. Pak jsme se šli společně podívat na Chebský hrad. Ještě jsem tam nikdy nebyl, tak jsem se cestou vztekal, ale nakonec se mi tam líbilo. Hlavně hluboká studna, protože já moc rád házím do vody kamínky. To už nás ale čekal oběd v restauraci. Maminka mi slíbila zmrzlinu a tak jsem tedy šel, ale moc se mi nechtělo. V restauraci jsem dostal moji oblíbenou kolu a Bebinka džus, prohlédl jsem si ve foťáku fotky, které jsme na výletě udělali, ale pak už jsem nechtěl čekat na jídlo (čekání mi ještě moc nejde), tak jsem začal trochu zlobit. Proto jsme se rozloučili s ostatními a šli jsme k autu. Jenže co ta slíbená zmrzlina? Vedle restaurace byl našťastí obchod, hned jsem tam vlezl, ale tam moji zmrzlinu (jahodový nebo čokoládový kornout) neměli. A neměli ji ani ve druhém ani ve třetím obchodě. To už jsem vřískal na celé kolo a trochu jsem se s mamkou popral, protože sliby se musí plnit. Nakonec jsme vytouženou zmrzlinu sehnali, já se spokojeně usadil do auta a jeli jsme domů. Maminka i sestra byly unavené, (to tedy nevím z čeho), ale já měl až do večera skvělou náladu.

Už se těším na další výlet, třeba někam za zvířátky, často jezdíme vlakem do lesoparku v Chomutově, to by se určitě líbilo i kamarádům z Mateřídoušky. ☺

XX. ROČNÍK – PLES HARMONIE*Míša Š. s mamkou*

30. března 2013 v půl osmé večer jsme jeli do Puppů na dvanáctý jubilejní ročník plesu Harmonie. Ples uváděl Petr Rychlý. Hned v začátku nám oznámil, že má pro nás překvapení. Celý den jsme se moc těšili. Překvapení se totiž jmenovalo Martin Maxa. Jak mě uviděl, tak mě hned zdravil, pamatoval si mě z prosincového bálu Kalibra. Mám s ním pěkné fotky. Celý večer jsem tancoval a sledoval i zajímavý program, různá taneční vystoupení. Nejvíce se mi líbilo vystoupení na chůdách. Koupil jsem pět lístků do tomboly a dostal se do půlnočního slosování a vyhrál jsem 303 společenských her. Měl jsem velkou radost. Ples se mě i mamce moc líbil a už se těšíme na další. ●

TANČILI JSME V PUPPU*Lenka R.*

Pořádaný ples Harmonie byl velice překrásný. Byla tam vynikající atmosféra. Byli tam skvělí lidi, kteří si to skvěle užívali. Byla jsem na tomto plese po druhé. Moc se mi tam líbilo, mám takové akce moc ráda. Hodně se snažím si to co nejlépe užít. Moc se mi líbilo jak tancovali kankán. Chodili tam také na chůdách, bylo to moc pěkné. Losovala se tam také tombola a vyhrála jsem soudeček krušovického piva. Šaty na ples jsem kupovala se svojí asistentkou Gábinkou. Měla jsem černé se stříbrem a k tomu černý náhrdelník a černé lodičky. ●

KAVÁRNA JOKER*Michal H.*

Odjížděli jsme na výlet do Chebu. Podívat se na hrad, vyfotit se u válečných děl pak jsme byli v kavárně JOKER. Já jsem si zašel do prodejny s horskými koly. Požádal jsem je jestli mají nějakou knížku s koly, dali mi čtyři knížky. V kavárně jsem si dal pohár a kávu. Do kavárny za námi přišli klienti z chebských dílen. V restauraci jsem si dal k obědu svíčkovou a knedlík. Bylo to moc fajn. Výlet se mi líbil a přijel jsem do Chodova celý unavený. ●

VÝLET DO CHEBU*Soňa P.*

V březnu jsme jeli do divadla v Chebu. Do divadla na pohádku jsme ale nešli všichni. Naše skupina se strejdu Pavlem a tetou Helenkou tentokrát šla do čtenářské kavárny Joker. Tam nás obsluhovali klienti z chebských chráněných dílen. Dali jsme si poháry, kávu a dorty. Bylo tam moc příjemně. Potom jsme šli všichni společně na hrad, kde jsme si prohlédli, kde byla opravdová děla. Po prohlídce hradu byl dobrý oběd a pak návrat domů. Bylo to moc hezké, budeme mít hodně fotek. ●

PODĚKOVÁNÍ

Jaroslav Havlík předseda ÚO Svazu diabetiků Sokolov

Dne 7. 3. 2013 jsme navštívili terapeutické dílny v Sokolově, provozované Denním centrem Mateřídouška v Chodově, abychom s manželkou v jejich obchůdku vybrali nějakou maličkost pro ženy z Územní organizace Svazu diabetiků Sokolov. Paní vedoucí nás pozvala ke krátké návštěvě dílen. Samozřejmě, že potkáváme postižené lidi ve městě, ale to nepůsobí na člověka tak silně jako když tyto lidi vidí v prostředí kde se snaží něco vytvářet a uplatnit své schopnosti při práci a vidí je spokojené a snad i šťastné. Vybrali jsme si několik překrásných přáníček k MDŽ, které klienti dílen vyrobili a předali je ženám - diabetičkám na oslavě svátku žen. Ty byly velmi mile překvapeny jejich krásou a něžností. Děkujeme paní vedoucí za to, že nám umožnila návštěvu v dílnách spojenou se zvláštním zážitkem, který na nás silně zapůsobil a určitě nás pocitově obohatil.

Přeji Vám ve Vaší práci hodně úspěchů a posílám Vám hodně pozdravů. ●

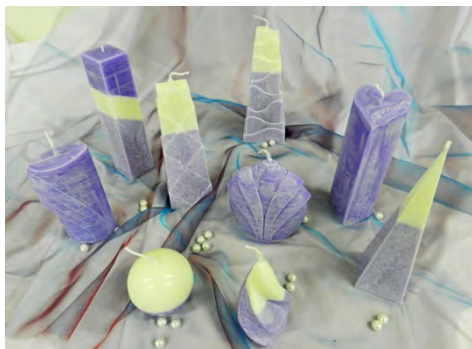
JAK SE MI LÍBÍ V DÍLNÁCH

Aneta K.

Líbí se mi děláni zvonečků, které mě naučila Monika. Dělalí jsme vánoční přáníčka, vystřihovali a lepili je na čtvrtku. Pak jsme je kráslili barvami se třpytkami a nakonec jsme na ně dávali kytičky z čajových sáčků. Dělalí jsme také krabičky ze čtvrtky, udělali jsme jich bezpočet, pak jsme je po stranách lepili vroubkovaným papírem. Dneska jsem dělala svíčky, červené, fialové. Stříhala jsem sukýnky pro andělíčky, pak mě Michal co tu byl se svojí přítelkyní Lucií na praxi naučil dělat

andělíčky z korálků, ale zapomněl mi ukázat, jak se dělají ruce. Jinak ráno, když přijdu do Mateřídoušky nalévám čaj do hrnečků. S Martou vaříme, v úterý jsme dělali mrkvové karbanátky s bramborami, moc dobré byly. Dělalí jsme vánoční cukroví, linecká kolečka máčená v čokoládě, pracny, závin, který byl

také moc dobrý, jablečný. Pak také chodím na keramiku, dělali jsme malé svíčky, malovali jsme je. Udělala jsem 3 mísy. Krabičky se dělají podle předlohy, vystřihne se čtvrtka na kostku a pak se přeloží na koncích, slepí se a krabička se potom už jen ozdobí vroubkovaným papírem, který je střižený na pásy, pak se do něj vloží svíčky, zabalí se a prodávají. ●

VÝLET DO CHEBSKÉHO DIVADLA

Pavla a Lenka L. s pomocí

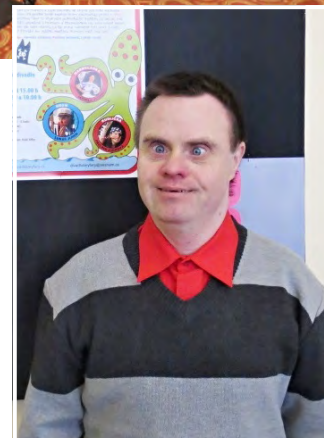
Již po několikáté jsme vyjely s kamarády ze stacionáře do divadla v Chebu. Jako vždy jsme se obě moc těšily, ale měly jsme strach, jestli vůbec pojedeme, protože jsme byly týden před odjezdem nemocné. Do Chebu jsme jely velkým autobusem. Představení se jmenovalo Námořnická pohádka. Hlavními postavami byli dva námořníci a jeden pirát, kteří společně hledali mořskou pannu. Zpívali veselé písničky, kterým jsme obě moc tleskaly. Po divadelním představení jsme se všichni šli podívat na chebský hrad, ale protože padal sníh a byla zima, všichni jsme se těšili do tepla a na oběd. Daly jsme si obě knedlíky se zelím, maso a hovězí polévku s nudlemi a jako desert ještě zmrzlinový pohár a horkou čokoládu. Domů jsme se vrátily opět autobusem. U stacionáře na nás čekala maminka a doma jsme své zážitky vyprávěly Lád'ovi. Výlet se nám oběma moc líbil. ●

CHEBSKÉ DIVADLO

Jirka H. s pomocí

V pondělí 18. března jsme jeli do divadla v Chebu. Hráli herci z Kladna pohádku „O třech námořnících“. Společně s herci jsme se fotografovali. Potom jsme se šli projít na hrad, kde jsme si prohlédli nádvoří, kde byla děla. Také jsme se vyfotili. Potom jsme šli do restaurace Fortuna na náměstí, kde jsme měli oběd. Také jsme šli s tátou do cukrárny. I v restauraci jsem se vyfotil. Počasí nám moc nepřálo. Výlet byl pěkný. ●

PLES V KARLOVÝCH VARECH V PUPPU

Michal H.

Připravoval jsem se na ples doma. Oblékl jsem si košili, kalhoty a oblek s kravatou. Na ples, který se konal v karlovarském hotelu Pupp, mě odvezla maminka. U stolu s námi seděli Soňa, Viktor, Marian, Věrka, Pavel B. a Pavel P. Dal jsem si pivo a šel jsem tancovat. Tančil jsem s Evičkou G., Dášou P., Katkou P., Lenkou R., Luckou G. i s Petruškou R. Lidé převlečení za roboty byli parádní. Petr Rychlý byl super, když měl na hlavě paruku a zahrál nám také Martin Maxa. Pak jsem odešel do baru na pivo. Taky jsem hodil řeč s Tomášovo babičkou. Později se rozdávaly ceny z tomboly a naše Lenka R. si odnesla soudeček piva. Ples se povedl, byl opravdu nádherný. Líbili se mi šaty, které měly holky na sobě. Lucka G. měla červený šaty s korzetem, Katka P. zelené, Lenka R. černé a Evička G. modré. ●

NÁŠ SNOEZELEN

za Kristýnu K. napsala Liba R.

Snoezelen využívám už mnoho let. Když na mě nikdo moc nesahá a já můžu vše kolem spíše pozorovat, jsem velice spokojená. Ta místnost je plná zajímavých podnětů k vidění slyšení a cítění a zároveň tu vládne klid a pohoda. Ale protože není dobré usnout na vavřínech, nechaly se naše paní vychovatelky v tomto konceptu ještě dále proškolit. A tak tu máme každý týden jiné tematické zaměření. Například moře, příroda, indiáni. Tato změna je zajímavá a nás baví. ●

JEDNOU V SOBOTU, KDYŽ BYL PLES

Soňa P.

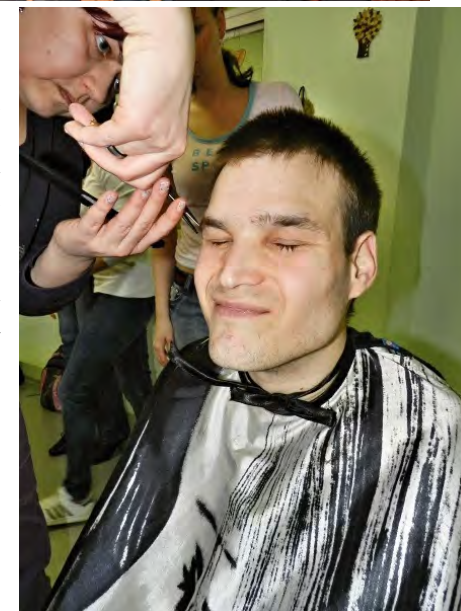
Jednou v sobotu mě mamka upravila vlasy na ples. Udělala mi taky makeup, nalakovala jsem si i nehty a potom jsem čekala na Alušku, až mi přiveze šaty a já se mohla obléknout. Když jsem byla hotová, vyrazila jsem na cestu za zábavou do Granthotelu Pupp. Moderoval to celé Petr Rychlý. Ples byl opravdu nádherný. Byla tam úžasná atmosféra i zábava a taky jsem v tombole vyhrála víno a kosmetiku. Skončila jsem až ve tři ráno, ale byla spokojená. ●

NÁVŠTĚVA U KADEŘNIC

Kamil Š. s pomocí

V úterý jsme byli u kadeřnic. Byl tam Pepa, já, Emil, Verča, Miluška a Monika. Jako první mi daly pěnu na tváře a holily mě břitvou. Vůbec jsem se nebál. Potom mě stříhaly nůžkami a strojkem, při tom mi sundaly brýle. Líbilo se mi tam. Tam jsme šli pěšky a zpátky taky. Procházka vůbec nebyla dlouhá, byli jsme tam hned. ●

NÁVŠTĚVA U KADEŘNIC

Aneta K.

Byl čtvrtek. Ráno jsem šla na dílnu k Tomášovi, očišťovala jsem beránka a asi za půl hodinky už nás svolávala k sobě Monika, aby jsme se oblékli a šli ke kadeřnicím naproti chemičce. Šli jsme tedy. Všichni spěchali, vůbec na mě nečekali, tak se tam asi těšili. Dorazili jsme. Otevřela nám paní mistrová. Procházeli jsme velmi dlouhou, ale velmi prostornou chodbou, na níž byli dřevěné vitríny, na kterých pracovaly aranžérky, dělaly to dobře. Pak jsme dorazili ke schodům, po kterých jsme vystoupali blíž, až na střechy paneláků nahoru do další chodby a uprostřed byly kadeřnice. Ještě jsme se nestačili ani představit a už moje vlasy zaujaly Martinu, jednu z kadeřnic, hned volala, že mě chce, že já musím být její. Tak jsem tedy usedla do křesla a dala vlasy do umyvadla, celkem 3x mi je umyla, bylo to moc příjemné. Pak jsem usedla do horoucího křesla po druhé. To už si mě ale připravila, dala mi vlasy do spon a začala se stříháním. Nakonec mi je ostříhala velmi hezky, potěšila mě, Monika jí během stříhání darovala kuřátko ve vajíčku. Když už jsme byli všichni hotovi, tak jsme poděkovali a šli jsme si zakouřit a zpět do dílen. V dílnách mi všichni pochválili účes. ●

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom poslat velkou kytici jako poděkování učitelům praxe a žákům ze Střední školy živnostenské Sokolov. P. uč. A. Jánošíkové a jejím kadeřnicím a kadeřníkům za úpravu vlasů a vousů, p. uč. J. Čedíkové a studentkám oboru kosmetička za zkrášlení našich děvčat a v neposlední řadě p. uč. M. Horváthovi a jeho cukrářům za ochutnávku zákusků. *Zaměstnanci STD Sokolov* ●

KAMARÁDI

za Dominika K. napsala Alena H.

Do stacionáře chodím moc rád. Pořád se tu něco děje. Rád si hraji se svými kamarády v dětské herně. Také se učím a připravuji se na školu. Ale nejraději ze všeho podnikám různé výlety. Se stacionářem jezdíme do solné jeskyně, byli jsme na výletě v Chebu, kde jsme byli také v divadle. Teď se už těším do Stanovic na koníčky. ●

MÁŇA A VDÁVADLO

Táňa S. s pomocí

V pondělí, když jsem ráno přišla do stacionáře, mi teta řekla, že půjdeme na divadelní představení do ZUŠ v Chodově. Překvapilo mne to, ale strašně jsem se těšila, protože do divadla chodím moc ráda. Představení bylo na motivy pohádky Čert a Káča. Na představení jsem šla i s ostatními kamarády ze stacionáře a tetami pěšky. Seděla jsem vedle Vítka Slepíčky. Divadlo hráli studenti ze zdravotní školy v Karlových Varech. Po představení jsme se s hlavními postavami Máňou a čertem dokonce vyfotili. Pak jsme se pomalu pěšky vrátili zpět do stacionáře. Představení se mi moc líbilo a už se těším až zase někdy půjdeme do divadla. ●

JAK SE TĚŠÍM NA JARO

Dáša P.

Moc se těším na to až bude teplo, až zase budu moct chodit na procházky a na výlety. Nebudu muset chodit nabalená, vezmu si jen triko a kraťasy a budu moct sedět na zahradě. Těším se taky na to, až opečeme buřty. Na jaře je ještě krásné štěbetání ptáčků, moc hezky se to poslouchá. Všechno kvete, pučí stromy a všude to voní. Už aby to bylo. ●

PRODLOUŽENÝ TÝDEN V ČESKÉ LÍPĚ

Klára D.

V pátek 15. února jsme se domluvily s mamkou a zaplatily jsme si wellness týden v České Lípě. Vyrazily jsme vlakem do čtyř hvězdičkového hotelu Moriss. Když jsme přišly do recepce, tak nás krásně přivítali a řekli, co nás čeká celý týden a pak jsme se šly ubytovat na pokoj. Pokoj se nacházel v druhém patře. Na pokoji jsme se měly jako na zámku. Hned jsme ani moc nevybalovaly, ale šly jsme raději do solné jeskyně. No prostě pohádka a celý týden se o nás hezky starali. Určitě se ještě někdy vrátíme. ●

VÝLET NA KONI

Maruška K. s podporou

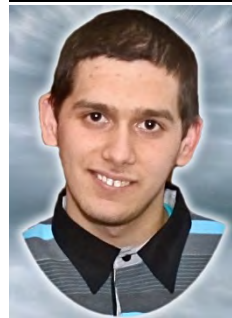
Ve středu 3.4. jsme jeli do Stanovic u Karlových Varů. Tam jsme vystoupili a viděli jsme hodně psů, beranů, kozy a koně. My jsme je krmili houskami a chlebem a pak ostatní jeli na koni. No a ti další připravili oheň na opékání buřtů. Paní Martinka připravovala chleba, hořčici a čaj a paní Monika ta byla u koní s klienty, aby se jim něco nestalo. Byly tam dvě paní, byly moc hodné, akorát tam byla moc velká zima, byl tam sníh, ale šlo to. Pak jsme si dali svačinu, byla sranda. Chodili jsme okolo ohně. Taky tam byly i malé děti a taky se vozily na koni. Byli tam dva chlapi a jedna žena, měli své auto a taky ty děti. Viděli jsme jedno zvířátko, jmenovalo se mýval, bylo nádherné. No a pak jsme se rozloučili se dvěma ženami a jeli jsme autobusem do Mateřídoušky na oběd. No to je všechno co jsem napsala. ●

VÝLET DO SOLNÉ JESKYNĚ V NEJDKU

Jana L.

Ve čtvrtek 11. dubna 2013 jsme vyrazili na výlet do solné jeskyně v Nejdku. Cesta nám utekla rychle a všichni jsme se těšili na relaxační posezení v příjemném prostředí. Já osobně jsem již jednu solnou jeskyni navštěvovala, ale nejdecká mne učarovala. Celou hodinku jsme si vychutnávali nádherný odpočinek a vůbec se nám nechtělo věřit, že to tak rychle uteklo. Po skvělé relaxaci jsme se usadili v kavárničce. Vychutnali jsme si dobrou kávu, a kdo měl chuť, dal si něco sladkého. Celé dopoledne jsme si všichni moc užili a věřím, že se budeme těšit na příští výlet do jeskyně. ●

DÁŠENKA, ČILI ŽIVOT ŠTĚNĚTE

Milan M. s pomocí

Našeho pejska donesla maminka, když byl ještě štěňátko. Dali jsme jí jméno Dášenska. Je to asi tak pět let. Hned jsem jí krmil a hrál si s ní. Nejčastěji si hrajeme s míčem. Já jí ho házím a Dášenska mi ho nosí. Když byla malá rozkousala nám postel. Teď už se ale naučila, že se to nedělá. Je to můj mazel a v posteli už jen spinká. Mám ji moc rád. ●

MASKA SE DÁ OCHUTNAT

Soňa P.

Hrozně se těším na karneval ve stacionáři. Už si chystám masku, bude to překvapení. Budu mít barevný náramky, náušnice, náhrdelník. Všichni budou koukat. Převleču se za něco, co lidem chutná. Těším se na ostatní. Budou tam i soutěže, tancování a legrace. Už se nemůžu dočkat, jak si to užijeme a všichni si zasoutěžíme. Bude i pohoštění a vyhodnocení masek. Půjde i Jiřka, moje kamarádka z dílny. Vím, jakou bude mít masku, ale neprozradím to. ●

NA KARNEVALU JSEM BYL ZA PRINCEZNU

Pavel S. s pomocí

V mém převleku mě teta Helenka, která byla indiánka, vůbec nepoznala. Měl jsem dlouhý blondatý vlasy a korunku a dlouhý, černý šaty. Za ženskou se převlíkl i Vít'a, toho jsem zas nepoznal já. Vítek byl převlečený za Shreka a ta maska se mi moc líbila. Karneval jsme si všichni užili. Teď se těšíme na čarodějnice. ●

VÝLET NA KONI

Růžena R., Růžena N. s podporou
Ve středu jsme byli na koni. Jeli jsme autobusem, byla to dobrá zábava. Moc se nám to líbilo. Opékali jsme vuřty. Byla nám zima, byli jsme u ohniště a ohřívali jsme se. Bylo nás 10 lidí, měli jsme se fajn. Pak jsme jeli do Mateřídoušky na oběd. Byli tam zvířátka, ovečky, psi, a

koně a další zvířátka. Baštili jsme svačinu. Bylo to ve Stanovicích u Karlových Varů. Byli tam dvě Růženky, Monika, Pepa, Michalka, Vincent, Veronika, Maruška a Jiřka. Taky jsme si pohladili zvířátka. Dali jsme jim pečivo. Jezdili jsme kolem dokola. Chodili za námi pejskové. ●

ZVERIMEX

za Tomáše M. napsala Alena H.

Občas se při vycházce zajdeme podívat do zverimexu. Hladím si králíčky, pozoruji křečky, jak přenášejí své jídlo a točí se v kolotoči, myšky, které čiperně pobíhají sem a tam. Nejraději se ale dívám na rybičky. Jsou malé, pěkně zbarvené a stále se pohybují. Pořád plavou tam a zpět, od skla ke sklu. V každém akváriu je jiný druh a tak je stále na co se dívat. Akvárium je celý jejich svět a tak jsem rád, že můj svět je o hodně větší. ●

VE ZVERIMEXU OBDIVUJU RYBIČKY

Peter D. s pomocí

S mámou a s tátou chodíme do zverimexu, koukat se na rybičky. Nejvíce se mi líbí ty velké ryby. V obchodě se zvířátka mají i křečky a obdivuji také papoušky. I domů bych si nějakého pořídil a naučil ho mluvit. Mají tam taky ještě ještěrky, říkám jim malí krokodýli. :) Ty bych domů ale nechtěl. ●

ODPOLEDNÍ STACIONÁŘ

za Natálku W., Haničku M. a Barunku C. napsala Liba R.

My tři holky školačky chodíme do stacionáře až odpoledne, po škole. Nejprve se naobědváme a po chvíli odpočinku pro nás tety nachystají nějakou činnost. V pondělí zpíváme, to nás baví. Barunka také chodí do kuchyňky vařit. V úterý se masírujeme a koupeme. Hanička si s oblibou hraje na delfína ve vaně, Barborka raději zůstává u koupele nohou v perličce. Někdy nás tety vezmou do DDM cvičit. To je prima, protože je tam zrcadlová stěna a my se tak rády pozorujeme! Ve středu je tu s námi i Natálka. Tety ji popohánějí aby se stihla najíst do jedné hodiny a pak hurá na muzikoterapii. Bubnujeme na bubínky, zpíváme, hrajeme různé

hudební hry. Hanička s Barunkou chodí některou středu do knihovny nebo do keramické dílny v DDM. Ve čtvrtek tančíme. „Hurá“ volá Barborka už při cestě ze školy a vrtí zadečkem. Tety pro nás mají cvičení a tance různě tematicky zaměřené. Před Vánoce tančily v převleku Santy, jindy zas cvičíme na oblíbenou hudbu našich rodičů (třeba z filmu Hříšný tanec) a dokonce prarodičů (ABBA). A komu síly nestačí, může si odpočinout v tmavé oční místnosti. My tři školačky tam chodíme moc rády. Občas si tam po rušném dni i zdřímneme. V pátek Barunka s Natálkou pracují ve výtvarné a pracovní dílně. Společné výrobky všech zúčastněných kamarádů zdobí celé zařízení. I proto je náš stacionář tak pěkný a útulný. ●

TĚŠÍM SE, AŽ SI POŘÍDÍME PSA

Tomáš S.

Až budeme mít baráček, chtěli by jsme si pořídít pejska. Já osobně bych chtěl rotvajlera. Je to mé nejoblíbenější psí plemeno. Táta by s tím i souhlasil, ale mamka je proti. Ta má ráda spíš menší psy. Ale ty nám zahradu neuhlídají. Zatím mám v rezervě jméno Rex. Než budeme toho psa mít, vymyslím originálnější jméno. ●

KONĚ*Jaroslav T. s podporou*

Byl jsem na koních. Moc se mi tam líbilo. Na koni jsem seděl poprvé. Vůbec jsem se nebál a na koni jsem jezdil. Koně jsem si i pohladil, měl hnědou barvu. Ještě jednou bych na něm chtěl jet. Byla tam i další zvířátka, ovečky, kozy, berani, psi. Na ohništi jsem si opekl dva buřty. Byla nám zima, ale já jsem byl teple oblečený. Půjčil jsem dalším i své rukavice. ●

VÝLET DO NĚMECKA*Klára D.*

Dne 17 .4. jsme se sešli před stacionářem a byli jsme domluveni, že se pojedeme podívat do Německa do Irchenriethu. V Německu pro nás měli připravený program. Nejdřív nám zpívali němečtí hostitelé a pak jsme zazpívali my. Po zpívaném zahájení jsme se rozdělili do pracovních skupin a každý něco vyráběl. Pak byl oběd. K obědu jsme dostali pizzu a ledový salát. Po obědě byla prohlídka bazénu a krátký odpočinek na zahradě. Před návratem domů jsme si ještě dali kávu a výborný moučník. Návštěva byla moc fajn. ●

POBYT V LÁZNÍCH*Karolínka H. s maminkou*

Jmenuji se Kája a ráda se s Vámi podělím o moje zážitky z pobytu v lázních. Jako každý rok jsme jely na přelomu měsíců března a dubna s mamkou do lázní do severních Čech do města Teplic. První dny nás přivítalo studené a sychravé počasí, ale to bylo vyváženo lázeňskými procedurami. Nejraději jsem měla ergoterapii, thermo, masáže a vířivku. Po povinných lázeňských procedurách jsme s mamkou jezdily po parku, jezdily jsme i na korzo a do obchodů. Pobyt se mi líbil a už se těším na příští návštěvu lázní. ●

CO JE U NÁS NOVÉHO*za Daniela V. napsala Liba R.*

Od té doby, co jsem se vám poprvé představil, uplynulo půl roku. Za ten krátký čas se toho tolik událo! V prosinci se na mě přišel do stacionáře podívat čert a Mikuláš. Zdobil jsem stromeček a sledoval kamarády při vánoční besídce. Také u nás byly děti ze školky s pásmem písní a básniček. Leden byl dlouhý měsíc plný zimy a učení. V únoru probíhaly přípravy na karneval. Březen byl ve znamení Velikonoc. Seli jsme travičku a

vyráběli práníčka. V dubnu jsme zpívali pro seniory a učili se jarní kytičky. Také jsme začali více chodit ven. Hurá! A co všechno jsem se naučil? Je toho hodně. Tety říkají, že jsem se hodně zklidnil. Opravdu mě teď nejvíce baví skládky a stavebnice, kreslení, masáže. Také se moc rád koupu a cvičím si oči v tmavé oční místnosti. Přiznávám, že někdy si s chutí zakramařím a to pak všechno lítá. A občas si s tetami hraji „na honěnou“ a dělám, že je neslyším. Není na mně nic zvláštního, jsem jako každý jiný kluk. ●

UKRADENÁ BUNDA*zaveršovala babička Vítka K*

Policie šikovná je na mou duši,
 našla bundu, co Vít'ovi tak sluší.
 Bundu si pověsil do šatny spolu s ostatními,
 když chtěli jít domů, nebyla mezi nimi.
 Hledali marně – byl tu asi zloděj!
 Zavolali policii, ta ví jak na něj.
 Policie pomáhá, chrání a chytá zloděje,
 že by našli bundu, je malá naděje.
 Šikovní policisté však zloděje chytili,
 Vít'ovi bundu druhý den vrátili.

VÝLET DO NĚMECKA*Veronika K.*

Ve středu 17. dubna jsme vyrazili s naší milou Mateřídouškou, na krásný výlet do Německa, navštívit naše milé přátele., Já a moje maminka jsme se obě moc těšily. Moc hezky nás přivítali. Společně jsme si zaspívali a zatančili. Klárka s Vít'ou měli moc překrásné sólo. Po našem vydařeném vystoupení, jsme se rozdělili do skupinek. Někteří šli vyrábět hezké výrobky, já s Kačkou, Vít'ou a Tomášem jsme hráli hru. Rodiče se šli podívat, jaké to tam v tom centru mají. Potom jsme měli dobrý oběd a po obědě a krátkém odpočinku na zahradě i kafe a moučník. Výlet byl moc fajn a byla jsme ráda, že jsem opět potkala vychovatele Kristiána, který je moc sympatický. ●

VÝLET S KAMARÁDY*Daniel M.*

Byl jsem v Nejdku v solné jeskyni.
 Bylo to tam moc hezký. Jel jsem tam
 moc rád. Pomohlo mi to lépe dýchat.
 Tety taky odpočívaly. Potom jsme si
 sedli na kafičko a povídali si. Byla
 tam Lenka, Boženka, Klárka,
 Sonička, Evička a Dáša. Po krásném

odpočinku jsme jeli do dílny na moc
 dobrý obědek a za ostatními
 kamarády, kteří s námi nejeli. Cestou
 jsem z autobusu viděl venku dvě
 kozy. V dílně jsme makali, no prostě
 klasika. Docela rychle to uteklo a
 s Milanem jsem se po práci vydali
 k domovu. Tam jsem vyprávěl
 zážitky z jeskyně babičce. ●

JAK PRACUJU V DÍLNĚ*Vítek K. s pomocí*

Do dílny chodím rád. Pracuju u tety Slávky,
 Helenky a u strejdy Zdeňka. U Slávky navlékám
 korálky a z nich jsou potom náramky. U Helenky
 stříhám látku a potom z ní šijeme třeba čepice.
 Taky u Zdeňka se mi líbí. Řezu dřevo a vrtám. A
 protože máme rádi dobré jídlo, tak si ho s pomocí
 tet a strejdy Zdeňka někdy uvaříme. Většinou
 vaříme v úterý. Naposled jsme připravovali
 zeleninový salát. Já jsem krájel rajčata a okurku.
 Štěpánek připravoval sýrové sušenky a ovocný
 kompot. Samozřejmě, že jsme si potom na těch
 všech dobrotách všichni společně pochutnali. ●

PĚŤOVY SNY A VIZE

mamka Jitka P. a děda Milan M.

Mají naše hendikepované děti sny? Mají, jako třeba Pěťa Pánek. Jeho sny nejsou náročné. Pěťa miluje změnu, vybočení z denního pořádku. Jeho snem jsou autobusové zájezdy. Informace o nich se mu musí podávat po kapkách, aby ze samé radosti nedostal epileptický záchvat. Pěťa neskutečně rád cestuje, kamkoliv a čímkoliv. Přesto má ve výběru dopravních prostředků svůj hodnotový žebříček. Auto? Tím jezdí denně. Vyhrává autobus. „Abu, abu“, skanduje vytrvale. V autobusu totiž může mít všechny své milované, mámu tety „Bilu“ (Líbu), „Memem“ (Nikol), Matýska a další kamarády.

A tak 18. března vyjel autobusem tradičně do divadla v Chebu. I když

bylo nevlídné počasí, sněžilo, Pěťovi se po tváři rozléval blažený úsměv. Po příjezdu do Chebu je hodinový rozchod. Stráví ho s mámou v cukrárně. Divadelní představení sleduje pozorně, nezlobí. Však je v divadle či na koncertě každou chvíli. Po divadle další laskomina! Chebský hrad. Na hradech ho vždy nejvíc zaujme nádvoří, mohutné hradby s cimbuřím, věže, kašny a také zahrady a parky. Interiéry moc nemusí (Ach ty schody!). I v tom mu chebský hrad velice vyhověl. Po obědě v restauraci na náměstí, kde spořádá dvě polévky (i máminu) a svou oblíbenou svíčkovou s pěti, opět vytoužený autobus. Je Pěťovým štěstím, že stacionář je často „rozhýbáván“ zájezdem, a to autobusovým. Tím, jak plní dětské sny, je chodovská Mateřídouška nejen stacionářem, ale i vizionářem. ●

CO DĚLÁM RÁD VE STACIONÁŘI

za Štěpána B. napsala Bára K.

Do stacionáře chodím rád každý den. Mám tu své kamarády - Vítka, Víťu, Táničku, Páju, Pavlíka.... Každý den se s tetami učíme něco nového a zajímavého. Mínlý týden jsme si s tetou Pavlínou povídali o tom, jak se pohybují savci. Dokonce jsme si pustili video, jak gepard loví svou kořist. Bylo to opravdu zajímavé, až neuvěřitelné, jak taková šelma dokáže běhat rychlostí auta. V poslední době jsem si oblíbil učení na tabletu - je tu plno zajímavých her, pomocí nichž se můžu učit. Nejvíce mě baví dopravní výchova. Taky mě moc baví, když mi teta Bára povídá o broukovi Roháči, nebo o tom, co zase vyvedl Trautenberg. Hodně se mi líbí na snoezelenu a oční místnosti, kde si můžu odpočinout, poslechnout hudbu, nebo třeba jen zvuky šumícího moře, zavřít u toho oči a představovat si, že ležím na písčné pláži. A když je venku pěkné počasí, jdeme se s tetou projít, abychom trénovali chůzi na školu v přírodě, kam už se moc těším. ●

MOJE 18. NAROZENINY

Vítek S. s pomocí

Tyto moje narozeniny jsem oslavil dvakrát. Ve čtvrtek ráno mi popřála mamka s tátou a dostal jsem ohromnou krabici, ve které byla svítýlka a ty mi nyní svítí na stropě. Maminka mi taky předala dárek od babičky - baterku. Měl jsem velkou radost. Večer jsem večeřel s celou rodinou v pizzerii, ale nemohla přijet Veronika s Ondrášem z Prahy. Hlavní oslavu naplánovala mamka na sobotu v kinokavárně kina Alfa v Sokolově. Venku před kavárnou namalovala slepičku a šipky, aby každý věděl kam má přesně jít. Měl jsem tam diskotéku a trochu jídla. Přišlo hodně lidí, sousedi, paní učitelky a taky kamarádky ze stacionáře Káťa a Lucka. Pěťa říkal že přijde, ale nepřišel. Dostal jsem hodně dárků, taky bonbóny a čokolády. Babička tu oslavu fotila. Hodně jsem se tam vyblbnul. ●

MOJE KAMARÁDKA

Viktor M.

Do dílen chodí nová děvčata, která bydlí v Chodově v chráněných bytech. Já jsem si mezi nimi našel novou kamarádku Evičku. Byl jsem v neděli pro ní, aby šla ven na masopust a ještě jsme se byli projít na hřbitově, kde je pochována moje maminka s dědou a babičkou.

S tátou jsme také byli na masopustu. Dostali jsme polévku a já horký čaj. Nejvíce se mi líbily masky: vodník, medvěd a klaun. Masky vodník byla moje teta Maruška. Mám tu kamarádku Evičku moc rád. ●

NÁVŠTĚVA DÍLEN

Matěj P. s maminkou

Maminka mi domluvila, že se můžu jít podívat do chodovských dílen. Návštěva byla domluvená na středu, kdy chodí i Liborek. Moc jsem se těšil. Nejdříve jsem pracoval u tety Helenky – plnil jsem hmatový pytlík molitanem. U tety Slávky jsem válel

těsto na srdíčka, která se potom upečou. U počítače pracoval Liborek s tetou Ivetou a já jsem pozoroval, jak je šikovný a jde mu to. Potom jsem snědl svačinku a šel do stacionáře za tetou Niki. Už se těším na další návštěvu dílen. Moc se mi tam líbilo, protože se tam pořád něco děje. ●

SESTRÍČKA KÁŤA

Katka P s podporou

Když jsme si povídali o bacilech a vitamínech, převlékla jsem se za sestřičku. Měřila jsem všem kamarádům tlak, také jsem udělala mátový čaj s citronem a ještě čaj zázvorový. Myslím, že se to ostatním moc líbilo. Udělali jsme si hezký den proti chřipce. Bacily si teď jistě dají pozor, protože mi už víme jak na ně. ●

PIZZERIE

Matěj P. s maminkou

S Klárkou a Andreou jsem se domluvil na návštěvě pizzerie. Obě měly narozeniny, a tak jsme si šli dát kávičko a palačinky se šlehačkou. Potom jsem si dal ještě banán v čokoládě a stále jsem měl na něco chuť, ale to už by mě asi bolelo břicho, takže už jsem nic dalšího nedostal. Poseděli jsme a popovídali. Klárku jsme potom odvezli domů. Do pizzerie chodím rád. Já vlastně chodím rád kamkoliv, kde se něco zajímavého povídá a kde se dobře jí. Jsem společenský člověk. Moc jsem si to odpoledne užil a druhý den jsem chtěl jít znova. ●

SOLNÁ JESKYNĚ

za Liborka napsala Barbora G.

Dne 14. 2. ve čtvrtek jsme jeli do solné jeskyně v Nejdku. Už od rána jsem se do jeskyně moc těšil. V autobusu jsem seděl vedle pana řidiče a tak mohl sledovat cestu. Po příjezdu jsme se usadili do pohodlných lehátek, poslouchali jsme příjemnou relaxační hudbu. Odpočívali jsme, užívali si pohodu a klid jeskyně. Tuhle příjemnou chvíli v solné jeskyni jsem si užíval s kamarádem Honzíkem a dalšími kamarády ze stacionáře. Po hodině jsme šli všichni na horkou čokoládu do kavárny. Čokoláda mi moc chutnala, protože mám čokoládu moc rád. ●

MOTOMED

za Milana P. napsala Alena H.
Jedna, dvě, tři – a teď hned
přivezly mi motomed.
Nohy si pěkně rozhýbám,
při tom se vesele usmívám.
A to mi věřte, že nejsem jediný,
s kým teta Irena cvičí vždy půl hodiny.

CVIČENÍ SE STUHAMI

za Martina Z. napsala Alena H.

Při cvičení se stuhou o sto šest mávám
a radost svou najevo všem dávám.
Jsem rád, že vůbec nikomu nevdám,
když mávání mi do hudby moc neladím.

Občas mi teta do rytmu pomůže,
když dívat se na to již nemůžu.
Ale většinou se musíme smát!
Jsem tady – a mám to tu rád!

MATEŘIDOUŠKA

Veronika K.

S Porozuměním se pobavíme,
článečky v něm prozradíme,
srdíčko s ním pohladíme,
k Mateřidoušce přivoníme.

Děkujeme laskavým a štědrým dárcům:

- ✧ panu Ing. Jaroslavu Volinovi a firmě Apera s.r.o. za dlouholetou a štědrú finanční podporu
- ✧ panu generálnímu řediteli Ing. Vojtěchu Zítkovi a firmě Sedlecký kaolin a.s. za dlouholetou a štědrú finanční podporu
- ✧ panu starostovi Ing. Josefu Horovi za dlouholetou morální i finanční podporu
- ✧ panu Berry Beranovi, všem organizátorům a účinkujícím tradičního chodovského rockového koncertu za finanční dar
- ✧ manželům Kotousovým za trvalou přízeň a finanční podporu.
- ✧ firmě Tilinger s.r.o. za štědrú finanční podporu
- ✧ panu Oldřichu Prohlovi, prezidentovi Oficiální asociace Beachsoccer a Footvolley v ČR za finanční dar

Denní centrum Mateřidouška finančně podporují:

časopis **POROZUMĚNÍ** vydává **Denní centrum Mateřidouška, o.p.s.**
Školní 737, 357 35 Chodov, info@opschodov.cz, www.opschodov.cz
Redakční rada: Bráborec P., Bráborec V., Bréttová P., Chmelařová I.,
Kuchtová H. Náklad: 130 ks Není určeno ke komerčnímu využití. **ZDARMA!**